

Kakorkoli je Bibliografija razkošna po opremi in bogata gradiva, ki ga objavlja, pa vendar zelo moti njena, rekel bi, unitaristična ureditev, ki strukturo Jugoslavije upošteva samo delno v kazalih, ne pa v razdelitvi gradiva, kjer bi jo prvenstveno morala. Morebitni izgovor, da gre za izdajo vojaške ustanove, v tem primeru ni opravičljiv.

Na tem mestu se namenoma nisem dotaknil pomanjkljivosti in napak, ki so se vrinile, kakor se vrinejo v vsako knjigo. Zelel sem v prvi vrsti opozoriti na samo delo, še posebej pa na njegovo vrednost in pomen, ki ga ima za Slovence.

France Škerl

(Oton Berkopec:) Littératures yougoslaves en Tchécoslovaquie 1945—1964. Publié par le PEN tchécoslovaque à l'occasion du XXXIIIe Congrès du PEN International à Bled, en juillet 1965. PEN club tchécoslovaque. Prague 1965. 44 + (II) str. 8°. (Ilustr.)

Za 33. mednarodni kongres PEN klubov v poletju 1965 na Bledu je češkoslovaški center v Pragi pripravil zelo primerno in posrečeno publikacijo: bibliografijo čeških in slovaških prevodov iz jugoslovanskih literatur za povojno obdobje 1945—1964. Takega dela ne bi mogel izdati noben drug center, zakaj v nobenem drugem jeziku razen v češčini in slovaščini ni izšlo tolikšno število prevodov iz jugoslovanskih literatur v omenjenem razdobju. To je vsekakor moč več kot stoletne tradicije pri medsebojnem spoznavanju Čehov in Slovakov z jugoslovanskimi narodi na področju literature, ki se je začelo sistematično gojiti že sredi preteklega stoletja.

Bibliografijo je izdelal najbolj kompetentni ustrezni strokovnjak med Čehi, naš rojak dr. Oton Berkopec, najboljši in najuspešnejši posrednik znanja o jugoslovanskih literaturah v ČSSR. Knjižico je razdelil na dva dela. Na čelo ji je postavil obširnejši uvod v francoskem in angleškem prevodu, v katerem je sintetično pri-

kazal dolgoletno prizadevanje Čehov in Slovakov na področju vzajemnega poznavanja z Jugoslovani s pomočjo literature v drugi polovici 19. in v prvih 64 letih našega stoletja. To področje zajema vse zvrsti literarnega snovanja, od junaške epike slavnostnih srbskohrvatskih ljudskih pesmi preko umetne lirike in krajše proze do dramatike in obsežnega romanopisja s široko sliko iz življenja južnih Slovanov.

V drugem delu, ki ga je razdelil v dva pododdelka po jezikih, srbskohrvatskega in slovenskega, je za vsakega izmed njiju navedel celotno bibliografsko gradivo po abecednem redu pisateljev ne glede na literarno zvrst. Nato sledi navedba antologij in zbirk iz jugoslovanske ljudske književnosti. Značilno pri tem je dejstvo, da se doslej češki in slovaški prevajalci še niso lotili nobenega celotnega oziroma samostojnega makedonskega teksta, čemur pa vsekakor ni morda vzrok premajhna kvaliteta del iz najmlajše jugoslovanske literature, marveč po vsej verjetnosti težave z jezikom.

Celotna bibliografija zajema (poleg imen v antologijah) vsega skupaj 79 pisateljev: 51 srbskohrvatskih in 28 slovenskih. Iz srbskohrvatske literature je prevedenih 74 del v češki in 52 v slovaški jezik; iz slovenske pa 27 v češki in 20 v slovaški jezik. Seveda je marsikatero delo ponatis prevoda, ki je izšel pred letom 1945, večkrat pa je isto delo prevedeno i v češki i v slovaški jezik. Kar se antologij tiče, so navedene tri s srbskohrvatskega jezikovnega področja, pri čemer je ena splošnojugoslovanska tudi s slovenskimi in makedonskimi teksti, ter ena slovenska, ki je ponatis antologije iz predvojnega časa. Opis ljudske književnosti prinaša šest zbirk iz srbskohrvatskega jezikovnega področja, izmed katerih imata dve gradivo tudi iz slovenske ljudske književnosti, ter eno zbirko slovenskih ljudskih pravljic. Knjigo poživljajo tri celostranske slike Iva Andrića, Miroslava Krleže in Otona Župančiča.

Razporeditev gradiva je urejena tako, da stoji pod pisateljevim imenom najprej izvorni naslov, nato naslov prevoda, ki mu je dodan v oklepaju francoski prevod glede na to, da je bila bibliografija namenjena internacionalni publikli. Bibliografski opis posameznih enot je skrajšan in je vse manj važno odpadlo, tako da tekst bibliografije ni obremenjen in na lahkoten način informira interesenta.

Opis gradiva je natančen in skoraj brez tiskovnih pomot, kar je treba poudariti spričo francoske izdaje te publikacije. Glede popolnosti gradiva je treba omeniti, da ga je ostalo še nekaj, ki ga ni najti v knjžici. Naj ga navedemo zavoljo spopolnitve. V češkem prevodu so izšla še naslednja dela iz srbskohrvatske literature: Dubrovnická maškarada (Starac Klimoje). Karnevalová komedie o třech dějstvích. Podle textů neznámých dubrovnických autorů z konce 17. století upravil Marko Fotez. Přel. Irena Wenigová. Verše přebáslnil Luděk Kubišta. Praha, Čs divadelní a literární jednatelství 1960. 70 + (I) str. Tiskano kot rokopis; Miroslav Krleža: V agoniji. Drama ve 2 dích. Přel. Jasná Novaková. Praha, Čs divadelní a literární jednatelství 1958. 120 str.; istega pisatelja Aretheios aneb Legenda o svatě Ancille, Rajském ptáku. Přel. Dušan Karpatský. Praha, Minister. školství a kultury 1963. 31 str. M. 8°; dalje Ranka Marinkovića Glorie. Přel. Jasná Novaková. Praha, Čs divadelní a literární jednatelství 1957. 115 str. 8° in obsežna zbirka srbskih narodnih pravljic po Vuku S. Karadžiću Srbské lidové pohadky. Přel. Rudolf Lužik. Praha, SNKLHU 1959. 442 str. V. 8°. V slovaškem prevodu pa je izšlo delo: Đorđe Lebović-Aleksandar Obrenović, Nebeský oddiel. Přel. Andrej Vrbacký. Martin, Osveta 1958. 108 + (III) str. 8°. Od slovenskih del ni zabeležen slovaški prevod Bevkovih Pastircev: Pastierci. Přel. Jan Irmiler. Bratislava, Pravda 1948. 77 + (I) str. 8°.

Berkopčeva bibliografija prevodov iz jugoslovanskih literatur za obdobje

je 1945—1964 je hkrati z vrsto drugih podobnih njegovih del pomemben prispevek za študij češkoslovaško-jugoslovanskih literarnih stikov, je eden izmed temeljnih kamnov za zgradbo bodoče zgodovine kulturnih vezi med dvema skupinama slovanskih narodov, ki sta bili v novejšem času vselej tako usodno in neločljivo povezani.

France Dobrovoljc

Mednarodni kongres znanstvene in tehnične dokumentacije in informacije. Rim, od 2. do 12. februarja 1964. Referati. Zveza inženirjev in tehnikov SR Slovenije — Sekcija dokumentalistov ZIT SRS in ZE SRS. Ljubljana 1964. (I) + III + 69 + (XVI) listov. 4°.

Publikacija je lep prispevek v strokovni literaturi. Iz uvoda zremo, da so prevedeni le vodilni referati, kajti celotno gradivo obsega 96 referatov in koreferatov. Na koncu so objavljene anotacije vseh 96 referatov.

Referati obdelujejo skoraj vso problematiko tehnične in znanstvene dokumentacije, opisujejo delo in dosežke prakse v metodi, teoriji in tehniki dela. Govore o potrebi po mednarodnem sodelovanju in usklajevanju informacij ter izražajo željo po sodelovanju na področju raziskovalnega dela in izmenjave izkušenj. Predlog, da bi bilo dobro posredovati odkritja tistim državam, ki so šele na začetku poti na področju znanstvene in tehnične dokumentacije, je prav tako pomemben in dragocen.

A. Scortecci obravnava analizo dokumentov in izdelavo informacij. Ko ponovno pregleda pravi namen informacije, ugotovi, da smo ga skoraj zgrešili, saj se koristne informacije nemalokrat v množici odvečnih izgubljajo. Nujna je koncentracija, racionalizacija in specializacija. Analizira sistem za uporabo informacij in ugotovi najprimernejša pravila za izdelavo in analizo dokumentov. Loteva se še problema jezika oziroma prevoda, problema, kdo naj analizira in obdeluje dokumente, in problema klasifici-